

Pacific Herald

N. 29 —

Portland, Washington, 15de Juli 1905.

15de Aarg.

Bøn for fædrelandet.

Du som gav til vore fædre
Gjætt hjem i et land,
Du som lod os høit dem hædre,
At de blev en fælsomt land!
Hvor, als et gjerdet ned,
Lad det som paa samme sted,
O, lad siget aldrig sænkes,
Folke og love frant.

Du for syre som de hjemme;
Ved din sand og ved dit ord
Lad det gode sig fremme:
Fred og enighed i nord.
Lad det gamle norske flag
Blive over høit et tag —
Hellig lad den se; opslade,
Et et Norges land sig finde.

Brem, o Gud, dit eget velsk
Hjemme i vort fædreland,
Eigne stat og egne ting.
Eigne i i de, egne maad;
Du lad Norges gamle land
Ikke gaae ned i grund,
For din domskafne klinger,
Som den fulde frihed bringer.

O. Jonassen.

Lærdomme af Guds ord og fra livet.

Evangelium, hvor os, lad os ikke gaa
h. et fra dig. Amen.

Luk. 15, 11—16 Men han sagde:
Et menneske havde to sønner. Og den
ungste af dem gik til faren: Far! giv
mig den del af godset, som tilfalder
mig! Og han afsatte godset mellem
dem. Og ikke mange dage derefter
samlede den yngre søn alle sine
venner til et stort festligt leuget.
Men der han havde forbrændt alt, blev
der en stor hunger i det samme land,
og han begyndte at lide mangel. Og
han gik bort og holdt sig til en af bor-

gerne der i landet, og denne sendte
ham hen paa sine marker for at vogte
svin. Og han begjærede at spise sin
dag med den mælk, som svinene nød,
og ingen gav ham noget.

I denne yngre søn vilde Herren
hædningerne og talderne, som er tomme
langt bort fra Gud. Men det er eg-
gen en vilde af frastaldne kristen-
mennesker. O hvor sørgeligt, naar et
Guds barn bort fra sin naadestands
hellighed og vælger verdens elendige
lystlivet! Al, hvad han fik af
himmele rigdom, øder han; han mis-
ser sin fred og glæde i Herren, Hjer-
lighedens lov i Gud; Guds naad for-
lader ham, og dermed sluktes lyset i
hans forstand, som han vandt i mør-
ket; han bortkaster tilliden til Gud,
barnets fortroelighed og trost hos den
himmele far, bønnens naadegave,
den dyrebare adgang til at nåde Hjer-
tet's trang for Herren og altid saa
hjælp i fare og nød, lovpriisningen og
takkefejningen, gudstjenesten, de helliges
samskabs, lade, broderskabet. Livet i
hellighed og ære, lyften til det rene
og sande, loet alt, hvad et Guds barn
er. — Han øder det alt, det vil
si, at han enten med engang styrter sig
i ugudelighed, eller at han lidt efter
lidt blir i sin egen og fald, blir fald for
Naadens tugt, blir verdslig og trang og
saaledes taber livet i Gud. Da søger
han at mætte sig med verdens lyst, men
verdens børn hunger alle sammen og
har intet, som matter. Ugenjærlig-
heden er tærende, Hjerlighedens alene er
meddelende; Hjerlighedens alene biler
sælens hunger, men den har ikke ver-
den, derfor blir der tomhed, — tomhed
og ingen matter. Al, hvor elendigt
er ikke verdensmennesket i al sin rig-
dom og hellighed! Al, helligt sørg-
ligt lytte, naar et Guds barn sælger
sin naadestands hellighed for de liden-
lige glædens uble lyst! Se ham, han
som ser, ren og Hjon, forlystede sig
mellem englene og andre Guds børn i
det vige, hellige fædernes, se, nu gaaer

han der mellem svinene, grædig efter
døl og mælk, men som de vige grædige
se i os vil ha, — og lyfterne fortæller
ham. — Saa vanger, I kristne, og be-
væger eders naade! Gaa aldrig, u-
delig bort fra vor himmele far! Vi
der og besværger eder: Vænder i ly-
set, og blir i Sennes og Faderen! Lad
aldrig den tomme og elendige verden
bedrage eder!

Himmele far, hold os fast hos
dig, hold os fast i naaden, og berør os
fra din store søns ende del, det der vi
dig af ganske hjerte! Amen.

Vi følge smukt Guds naades tugt,
Naar Naaden dig vil minde,
Holder verden ubelust,
Hjertereden inde.

Et libet gram af surdeig kan
Al detgen jennemføre,
Kommer gulten først i brand,
Er den end at styre.

En tanke, som i hjertet kom,
Og som man lidt led naade,
Har se en tid givet sjælen tom
Paa Guds fæde naade.

Alt dette ved forfærenhed
Hos alle Guds uddalgt;
Jesus røder: Gaa og bed,
Om du vil falde!

Paache.

Alig vil jeg bli.

Hier

H. Uollmar.

Tredje kapitel.

Fortællelse.

„Stalbe du ikke ha lyst til at bli in-
dianer, du ogsaa, gutten min?“ spurgte
pludselig en brun mand i udenlandst
dragt og baleb sig ned mod ham.

„Jeg vilde bare se lidt nærmere paa
indianerne“ svarede Hans noget forvir-
ret.

„Vilde du det? Na, som herind,

kan skal du saa se os lidt nærmere“,
sa den fremmede og trak gutten med sig
ind i teltet.

„Du ser mig ud til at kunne noget
af høit du, haabe lade og flætte som
en af os rødhuder. Hvad? — Vil du
bli indianer?“

Hans lo. „Ja, om det bare gik an,
ja? Blir der penge at tjene?“

„Penge som græs, guld, og antrent
intet at behøve. — Na, hvor du til?
Jeg trænger nu-top en gut i din alder!“

„Men jeg er dog ingen indianer“,
indvandt Hans.

„Det kan du meget let bli“, lo den
fremmede. „Se her! Med denne sorte
farve blir du en egte rødhud, og med
denne her tatoveret jeg dig sig, at du
ikke skal kunne hende dig selv igjen.“

„Men, — gaaer det af igjen?“ spurg-
te Hans videre.

„Gaar det? Naturligvis! se her.“
Og nu viste den fremmede ham, hvor-
ledes huden atter blev hold og jegte
derefter paa alle mulige maader at
overtale den falkens gut til at gaa ind
paa hans forslag, træde ind i truppen
og „holde med“. Han lovede ham gode
dage og glimne hjerter!

Alt det eventyrlige ved det hele faldt
naturligvis i hans smag!

Han vilde just til at svare ja, da
der til rettes sig faldt ham noget ind:

„Jeg behøver vel ikke at passas, at
jeg er en indianer?“

„Nei, det behøver du ikke. Du be-
høver overhovedet ikke at si et ord.“

„Og uden klar vil jeg heller ikke
gaa.“

„Du skal saa den skønneste fjær-
dragt, skal du; thi du skal være leon-
prinsesse, den store høvding's batter.
Du vil bli båret paa hænderne, og
du behøver hverken at tale eller arbej-
de!“

Alt foreville en pige! Han syntes
rigtigvis ikke om dette, han, som var
saa høit af at være — mand; men,
naar han bare kunde tjene penge, ja;
hvorfor ikke? Og — naar han bare

flap at lyde for folk og paastaa, at han var en egte indianer! Ingen vilde tjende ham igjen; den ene, for hvis klare sprog han skammed sig, var langt, langt borte. Vel! Han vilde bli indianer!

Efter nogle dages forløb blev det forlynt for den forbaufede verden, at prinsesse Re-nu-let Tumayana var ankommen. Alle vilde og stude naturligvis se hende. Under den røde hud brændte kamraden paa Hans's flæder. Efter forestillingen forvandrede publikum indianerne cigarer og lignende, og mangt et blinkende fronskifte trufedes i indianerprinsessens brune haand. Jo, det var virkelig ikke saa lidt endda at agere prinsesse!

Han fandt sig nok saa godt blandt truppen; hans herre var meget venlig mod ham, og indianerne gjorde ham ikke noget ondt; tvertimod, de morede sig i sin fritid ved at udsædse ham i den kunst at stude med pil og bue.

Al, hvor længe det var, siden han havde ribbet bebjævnelse paa det ensomme flod og søglet gæderne! Hvoledsge siden var havde lyttet til kuleklotternes klang og fulgt sin far og mor og søster til Guds hi!

I den store by ringed ogsaa kuleklotterne; men han hørte dem ikke; det var jo ogsaa lørdag, men det vidste han ikke, den stoffars gut havde blandt fremmede!

En dag kom en maler ud paa Tivoli for at male de interessante indianere. Han gik ind paa Hans's anmodning; men prinsesse Re-nu-let Tumayana fik han ikke lov til at male. Hun fød i sin telt, saa og hørte, hvad der foregik og lytted til følgende samtale mellem maleren og hans ledsager:

„O, hvor det gjer mig ondt for de folk!“ sa den første.

„Hvorfor det?“ sporde den anden; „de sejer sig ganske vel, fortjener en stor lønning og vander sig til alle tilbage til deres hjem.“

„Nei, min tjener, ikke lykkelige, ikke lykkelige!“ sporde maleren. „De er to unge ind i nye vaner, nye forhold, blit tjene af at arbejde og besjoruden, dette at stille sig frem, — jaadan til sig: for andre, det er ikke godt for deres karakter.“

„Nei, ved De hvad? Jeg troe ikke, det skader dem det slet.“

„Ikke det? Saa, det var Deres egen tanke, Deres eget barn, som lod sig se blandt indianerne, — vilde De synes om det?“ sa maleren alvorlig.

„Min søn, — han er dog en hvid, et kulturmenneske, en kristen! For Guds skyld, jaadan tør og kan dog kun en vild gjøre, kun et menneske, det staar paa et overmaade høit standpunkt.“

Hans job berubede i sit telt; han havde hørt alt. O, hvor høit han dog havde medbærdiget sig! — det var sandelig den, at indianertruppen nu skulde vende tilbage til Amerika! Han vilde atter bli et menneske! Han vilde begynde at arbejde igjen! — men en vakt for tjeneste havde han dog hørt; han var ikke længer nogen fattig gut. Han bedstet var han jo en pung, spættet med guld!

Hvor skulde han gjøre af den? Rigtigst havde han hørt om en sporebani; men søgen var ham ikke rigtig klar og derfor usikker. Heller ikke turde han betro dem til nogen; nei, det var bedre, at man holdt ham for fattig, — og, — saa var det en jaadan lykkelig skælske denne, at kunne bære begyndelsen til en stor formue paa sig!

Saa sine stakkars forældre tænkte Hans ikke. Dem vilde han først hjælpe, naar han blev rig, meget rig!

Hans søgte nu og fandt en god tjeneste i et fint hus. Han var en fint gut, som man kunde bruge til, hvad det skulde være, og han havde, foruden sin faste løn, mangen en god ekstratilæg, og atter var han i godt humør; thi han fik sparet sammen den ene femtenning efter den anden: vistnok gik det langsomt, men at bli rig, end han havde tænkt; men et stod dog fast: han vilde først bringe hjem, naar han kunde komme fem tusen og rigmand, med egen kuff og sin vogn m. m.

Da fik Hans en dag høre om en tjeneste, hvor man bed næsten dobbelt saa meget i løn, som Hans havde. Et af sit Hans sat paa sin herre og husbond og opja sin tjeneste. Denne saa først og alvorlig paa Hans og sa: „Trofasthed og hengivenhed leder ikke længere blandt tjenerne nuilbage. Du har hørt det godt hos mig; du har lært meget, er kommet dig først i alle dele og har intet at klage over; men jaasnart du saar høre om en, som hve 40 kroner mere om aaret, da gik du trofast og taknemmelighed en god dag. Saa, hvorhen du vil for mig. Du er tilbøjelig efter penge og en sjovt gut. Men du betaler pengene for dyet, idet du opjir alle de gode drag, der oprindelig bodde i din karakter. Du vil paa denne maade aldrig saa vellykket af, hvad du tjener.“

Hans gik. Men ikke længe efter angreb han paa, at han havde byttet tjeneste. Der, han nu var, beløst og bedrog man hjaanden, hvor og naar man kunde, og Hans lærte snart i den skole han gik. Naar skædder eller Romager kom med regninger, maatte tjenerne finde paa alle slags smaa og store udflugter, for at balle over, at deres husbond: ikke havde at betale med. Dette var imod Hans's natur, og han begyndte at tænke over, om nu ogsaa han skulde opholdes med godt saet naar den tid kom, at han skulde ha sin løn. Ofte kom han sin forrige husbonds ord ihu. — skulde han saa rejse — Han forlod snarest mulig denne sin tjeneste og blev nu ledigt paa et hotel.

Han havde da været borte fra hjemmet i flere aar, men han havde ikke arbejdet en eneste gang. Hvad skulde det tjene til? Skulde han maasse meddele sine forældre, hvor mange skælsker og nedslag han havde lidt, uden at han havde erhvervet sig den foranstaaende rigdom? Nei, de skulde saa bære fra ham, naar han var blitt en stor og mulig mand.

Procedes skulde det gaa til? De barnagtige forestillinger om penge, som man kunde tjene som gæst, om penge, man bare behøvede at tage sammen. — de havde han forlangt opgivet. Nu tænkte han rolig og praktisk over: baade veien og maalet, han vilde og maatte spare og atter spare; ja spare hore skilling, hvert øre. Da først kunde han om nogle aar komme opover dalen og anlægge et fint turist-hotel, netop i turiststrømmen, enten i København eller i det nord. O, da skulde han snart løste englanderne og andre rige rejsende til sig paa en eller anden vis og tjene penge. La skulde han ta sine forældre til sig og sin søster ogsaa. — Saa arbejdede han og sparede han da videre, og det var godt for ham, at han nu var paa et fint hotel. Der kunde han lære og se efter, hvorledes en hotelvert burde være for at behage gæsterne og spare mynten ud af deres lomme. Hans fik nu slige penge og artige manerer, et jaan fiat, slobnt sejen, at ingen skulde tjende ham igjen. Sine penge bar han nu ikke længer paa sig. Han tjødte ved jagføret og inkassatorens hjælp panteschiler og pantebestillingskort, der gav hore renter. — For havde han hørt sin forrige glæde i at balle de blanke guld- og sølvspejge; men nu drængte han hore ledig stund

til at gennemse den bundt af halde og blaa papirer og beregne de renter, der var forfaldne. Han negtede sig kulder kold, der lovede penge; han gik hurtigt til det. Ikke røgte han total, og han var blaabaandemand (totalist), skjønt han ikke stod i nogen forening. Men han gav heller aldrig den fattige noget; han havde aldrig raad til at tjene en blomst til glæde for en fug. Bare fortjene! Fortjene! O, den, som kunde tjene rigtig, rigtig mange penge, bli rig, ja usigtelig rig! Det var dette kommandord, der to dages gennem hans hjert og gjorde ham til et fattigt menneske. Han havde ingen ungdom, intet hjem, ingen ferd, ingen Gud i himlen! Bluffas Hans.

Forsættelse.

Fra missionsmarkerne.

Fra Ed. subernmissionens arbejdsmand har vi i de sidste dage modtaget følgende efterretninger. Som allerede nævnt i forrige nummer, kom der telegram om, at hujet paa Skovhøjskolen var nedbrudt. Høst. O. Dette var naturligvis lyttet ind i dette hus, som var synede med en betydelig af 850 bekl. havde østet, og nu staae han med sin sødelige lise og to børn uden tag over hovedet. Siden man har sent et telegram, saa tænngen til hjælp vares for, og var komite man vistnok først sende de penge, som er i l. løn. Men lige efter hmit budskab kommer en anden jodspost fra Missionærskolen i nedslaaende blev af 10 juni saa vist. Jogh. Skov. Ogsaa han var om hjælp; men derfor vi skal sende post. Dette lidt til at begynde paa oplystelsen af et nyt hus, har vi intet videre til Missionærskolen. Vi har dog, at man ved de missionærer, som kommer til at tjene i sommersens led, vil komme denne mission med ihu.

Høst. A. Skov. Jbag er det hmit missionærskolen, og vi tænke, vi skulde saa en betydelig hjælp. Siden derfor har vi hørt et ganske overordentlig høit veit, som nu har været udsat for sig igjort ved midt i id og til nu kl. 7 om aftenen. Vi har hørt en ren orkan med regn og saa meget for, som vi aldrig har set her før. Vi kan tænke at saa høre en m. sje uslykkeligstatter, er jeg bange for. Vore rundt stationen her i en meget eng frede høit om hutter, som er hede b. at, hjer og gleder, som er om sommer, og mennesker, som har holdt paa at frøje sig.

I det frygtelige veir, vi idag havde, kunde vi ikke tænke paa at ha gudstjeneste i skolen. Vi havde derfor gudstjeneste her i huset. Under gudstjenesten holdt et stort gummistue eller vognhuset, kauser den indviede skolelærer vi havde, og rapporterer snart en ganske ny laanloven. Paa samme tid kommer indretning fra et af laanlovene om, at et af mine skolehuse (bestaaet af over 50 skolebørn) er solgt komplet sammen. Al hvor meget tid og hvor meget arbejde det kostede mig at saa op det hus, og hvor jeg glæded mig over, et arbeidet gik saa fremad! Og nu ligger alt i grus! Men i Guds navn laar jeg vel det paa en i haand om lidt hjælp fra eder til at beholde de nødvendige udgifter med. Jeg tror, jeg kan saa det op igjen for 15 pd.

Taar I, at vi kunde saa lidt hjælp ogsaa til en anden lærer? Naar vi ingen har, er vi saa rent afhængige af vobudsagende laanhandlere, at vi kommer ganske paa færre. En god lærer med lidt mere, som den vi idag mistede, koster os ca. 20 pd. Man kan saa en uden told for ca. 12 pd. Selv om vi ikke kunde saa mere, saa vilde det være en overordentlig stor hjælp.

Det er en stor Guds naade, at ingen af nationens bygninger her har lidt alvorligere skade. Vindene og bølgerne i. d. har naturligvis lidt, og vand har strømmet ind gennem tag og væg. Men for heldet netop paa at bygge, og mere paa huset har været op- og ned- og ned. Væggene har naturligvis lidt lidt og lidt af al denne vand, men jeg kan sige at det har været megen skade. Vind og vand og lunde her i huset, naar vi har saadanne frygtelige vandringer, er meget frydfulde. Just gik jeg en tur omkring i værelserne, og da fandt jeg skade, hvorledes vinden ruskede i træet. Gud se lov, at vi heldig er bevarede!

Jeg skriver dette med det samme, for at du snart kan saa det at vide

(Rt.)

Vort arbejdsfelt.
Hvad skal en lærer gjøre med børn som lidet eller intet lærer i skolen.

En lærer, som begynder skole paa et for ham fremmed sted, vil netop gjerne, saa snart som muligt, lære børnene og

forholdene at kjende. Han laar da ogsaa ofte lære det, som er alt andet end opmuntrende. Der fortælles ganske, at den og den snart lidet lærer paa skolen, men at en tredje ingenting har lært, endstjunt hun har gaaet saa og saa længe paa skolen.

Der staar da læreren med det store spørgsmål foran sig: Hvorledes skal jeg forbedre stillingen, saa at ikke det samme man gjentages gang paa gang? Hvilke foranstaltninger kan her være.

For det første, kan vi lærere selv være ansvarlig i det, at barnet lidet eller intet lærer i skolen.

Jeg nævner lærerne først; ikke fordi jeg tror, at de altid har den første og største skyld; men fordi det er kun ret, at vi seier først for vor egen del. Skunden kan være den, at vi maatte være for strenge, saa et barnet blir bange og forterret og saaledes glemmer for sig selv sin lektie, endstjunt det vistnok havde lært den. Et andet er hjælper ikke barnet til at huske sin lektie. Om barnet skal gjøre en fejl i begyndelsen, kanste han glemt et ord og saa sagt, saa lad os ikke fare op i sur og flammer med en eneste gang. Giv barnet et opmuntrende og isendfer, og til gjengjæld vil barnet maatte læse sin lektie videre til punkt og prikt.

"Læremiddelbeholdningen", siger vi i et af vore salmer. Det vilde være bra, om alle lærere havde det sagt indprentet i sin hufommelse. Der er vel ingen, som har saadan brug for taalmodighed, som netop en lærer. Brede ord og blotte strømmet børnene og gjør, at de aldeles glemmer det, som de har lært. Hvis lærer har været sluttig og forsøgt at lære sin lektie, og de læreren, paa grund af en lidet selv fra børnenes side, med et upassende ord eller frømske, gjør han barnet uheldig skade. Det blir argværdigt paa læreren. Gør det ofte, vil barnet lade af interesse, ja endog saa en slags afstus for det studium og tilslut bli slapp og ligegyldig. Da blir det alt andet end en let sag at saa lovlysheden vakt tillid igjen. Sidder barnet og tænker paa det: "Hvis jeg nu gjør en eneste fejl, blir læreren vred igjen og kommer ganske til at straffe mig," da kan vi foreskille os en anden, hvad slags lektier der vil bli. Barnets tanker vil da være saa oplyst af kjend og skaf, at det umulig kan læse sin lektie, hvor godt det end havde lært den.

Vi mener jeg ikke, at vi skal lad:

børnene gjøre, som de vil, og ikke straffe, formane og irettesætte dem, naar det er nødvendigt. Det maa jo til, det er klart. Men vi kan gjøre det med venlighed og i kjærlighed, ikke i vrede, da kan man saa let gaa for vidt. Om vi kommer lidt ud af humør nu og da, saa er det ikke altid gavnligt at la børnene merke det. For megen irettesættelse og straf gjør børnene modløse. De trenger en hel del opmuntning, hvis det skal gaa godt, og de være istand til at lære.

Andre lærere har maatte den feil, at de er for snille. Det barnet lært sin lektie, godt og vel; hvis ikke, lader de det fare, uden at gjøre noget ved det; kanste de ikke engang gjør barnet opmærksom paa, hvor daarlige det havde lært sin lektie. De anviser nye lektier og tier stille. Det gaar aldeles ikke an. Vi kan og bør være venlige og taalmodige, men paa samme tid faste og bestemte, saa at barnet forstaaer det, at ogsaa den snille lærer fordrer godt lærte lektier. Er det nødvendigt, saa la børnene erfare, at en snill lærer ogsaa kan være "forfærdelig" streng. Vi maa huske paa det, at barn er barn; de vil nok gjerne lægge saa lidet arbejde som muligt paa sine lektier. Det er netop det, som læreren ikke maa tilfælde. Forbrer meget, saa meget, som barnet orker!

Der findes vel ogsaa de lærere, der har en vis slapphet og slapphet med sig, som har indflydelse paa børnene og gjør, at de lidet eller intet lærer. Læreren maa vel se til, at hun er vaagen og arbejdsom. Børn er slappe lagtagere. Er læreren doven, sta bør heller paa det, at ogsaa børnene blir det.

For det andet kan forældrene være skyld i, at børnene lidet eller intet lærer. En del forældre er saa bange, at læreren skal larde for meget af deres barn. "Stoffets gulden min, han har saa usigelig tungt for at lære, du maa ikke vende stort af ham." Hvor mangen en lærer har ikke saar høye saadanne udtalelser af overkjærlige forældre! Det værste af alt er, at gutten staar gjerne og hører paa. Børn fornisset om det, at et saadant barn ikke kommer til at arbejde sig helbred. Han ved, forældrene venter lidet af ham, og arbejder ogsaa derefter. Saadanne udtalelser som: "Han lærer ikke stort," "han har saa tungt for at lære," "han taaler ikke at lære", og lignende, er de værste, vi kan udtale i et barns nærværelse. Det ødelægger for en stor

DRS. ROBERTS, DOBNER
 AND RAWLINGS
DENTISTS
 Crown and Bridge Works Specialty
 156 Pacific Ave. Tel. Red 490
 TACOMA W

Student-Supplies
 OF
ALL KINDS
 Vaughan & Morrill Co.
 926 Pac. Ave. Tacoma, Wash

J. M. Arntson,
 Mouth Surgeon,
 Notary Public.
 Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
 (saasom Skjeder, Kontrakter, m. m.
 Municipal Court-Rooms
 City Hall
 TACOMA, WASH

Lutherist Pilgrim-Hus
 No. 8 State St., New York
 Remindte Gud nok det nye indbyggelsesforholdet
 in Barge Office
 Kristeligt Herberg for Indvandrere
 og andre Reisende.
 Pastor E. Petersen, Emigrantinspektør,
 træffes i Pilgrim-Hus og
 naar Emigranterne bli med
 Raad og Raad.
 Bell, 1000 Tacoma, 1000, 1000, 1000, 1000
 Line Street nær lige til Skolen.

Skandinavisk Boghandel.
 Et stort udvalg af Stolebøger, Salmebøger, Bibler, Romaner og Kuffer, samt alt, som tilhører en vel assorteret Bog- og Papirhandel.
 Ordres pr. Post ekspederes hurtig.
VISELL & ECKBERG,
 Stationers & Booksellers
 1808 Pacific Ave.

det børnenes arbejdsdygtighed og gjør dem ofte til nogle dumheder. En del børn vil ta det for godt, at de har til ingenting, og saaledes hører man dem eller lære. Andre børn beklager sig over det, at de kan lære mere, end forældrene tror eller har nogen ide om; men viljen er for svag; naar forældrene ikke ventet noget af dem, saa synes de, at det er ikke saa meget, de behøver ikke at studere saa haardt.

Der er ogsaa de forældre, som ventet for meget af sine børn. "Der har du en søn, som ikke er saa god; hvad kan han gøre, han trænger det net," siger faren til læreren om sin lille gut i alt andet end en venlig tone. Mange lignende udtalelser høres lærerne høre. Sagen er den, at saadanne børn allerede har faaet for meget straf og straf, saa det er netop det modsatte, de trænger. Nærhed og mildhed er det bedste lægemiddel for saadanne børn.

Andre forældre er ganske overfor sine børn. De forlanger, at børnene skal gøre saa meget arbejde, som de gaar paa skolen og aldrig saa meget, naar de er hjemme. Naar de da er færdig med arbejdet, kan de sige og lære sine lektier. Børnet skal ikke ha færdig, arbejde hele tiden. Hvis forældrene vilde tænke over sagen lidt, saa vilde de forstaa, at børnene umulig kan studere med lid og kraft, naar de er udrættede af legemligt arbejde. Skal børnene lære sine lektier, saa de ha passende lang hvilestid. Hvis de mere sig rigtig godt en liden stund, saa vil de arbejde dobbelt saa haardt og mere.

Der findes ogsaa de forældre, som har for vant at slæbe selv hos læreren i børnenes paahør. Nu ved vi alle det, at vi lærere har færd og færdigheder som alle andre. Forældrene tænker det ofte meget snart, men det er ikke nødvendigt at tale om det, naar børnene er tilstede. Hører børnene det, at mama og papa læser eller studer selv hos deres lærer, saa vil de straks gøre det samme, og da vil børnene studere saa meget mindre og ofte ingenting lære. Man skal forældrene tale vel om læreren, saa tal lidt om ham i børnenes paahør.

Børnene trænger ogsaa adskillig hjælp hjemme med sine lektier. Mange forældre passer ikke paa, at børnene faar denne nødvendige hjælp; og saaledes gaar det ofte til, at børnet ikke gider læse lektier. Læreren hjælper

børnene, undervejs, saa godt han formaar, fra kl. 9 til kl. 4, efter maad de er paa skolen; men den hjælp, som børnene trænger hjemme, saa forældrene gi dem. De sjældent trænger megen udbetaling hjemme, hvis de skal gøre fremstid af nogen betydning.

For det tredje kan mangelen paa interesse og lyst hos børnet være ansvaret. Er det tilfældet, saa vil se at saa saa meget lid ind i arbejdet, som man nogen maade kan. For deres interesse væk paa en eller anden maade. Interesse og lyst følger ad. Det kan jo ofte være, at skolearbejdet bliver for ensformigt; og da taber ogsaa børnene lyst til arbejdet. Saa snart som noget er som indtrækker, mærker vi, at endog den slæbte er med en snævre gang ind i det. Det vilde de alle være hele tiden, bare vi kunde gøre arbejdet tiltrækkende og interessant. Derfor saa læreren hele lid og lyst væk i hans arbejde, såvel vil det ikke lykkes.

For det fjerde kan uenlighed være ansvaret. Jeg har selv hørt børn i skolen, som har været saa sty af sig, at det i begyndelsen var næsten umuligt at saa lidt af dem. Her saa læreren vinde børnenes fortrolighed, bli kendt med børnet og fjendes af børnet. Ligeledes saa han gøre det kendt med de andre børn. Saa snart som børnet er bli kendt med lærer og skolens lærer, er som oftest slappet og klart. Ved saadanne børn forstaa, at læreren kan være baade morsom og iakt, og det vil ogsaa saameget bedre.

For det femte kan børnenes dårlige evner. Om saadanne er det ikke meget at si, kan det, at man gjør deres arbejde for let og forstaaeligt som muligt. Der saa læreren prøve sin taalmodighed; men mildhed og venlighed man til. Om vi alle kunde være lidt mere taalmodige med de sjældne, saa vilde vi være lidt mere beredte derfor. Ved børnene forstaa, at deres del er os bestandig for sig; enten vi da saa straffe eller forgive, saa vil børnene, at det er for deres bedste, ikke af bekvemhed og ikke af argtøj. Ved os vilde børnene, at vi er deres fjender, og at vi altid er villige til at hjælpe dem og gi dem raad og vejledning.

Deruden kan ofte deres resultater være ved, at forældrene nu og da besøger skolen og viser læreren, at de er interesseret i deres arbejde. Og med

endnu større lid vil børnene arbejde, desfor præsten nu og da besøger skolen. De vil nok alle være stulte, i det mindste naar han er tilstede, og det gjør, at de arbejder med større lid og kraft.

Nu, at nedlægge en bestemt regel, som enhver lærer kunde kunne bringe med held, er jo aldeles umuligt. Man finder ikke to lærere med samme færdighed, og det ikke to børn. "Saa mange hoder, saa mange sind." Enhver lærer saa derfor bruge den fremgangsmaade, som han anser passende for skolen, og som ogsaa passer hans egen individualitet.

Johanna Ordal, '01.

Lidt fra Portland, Ore.

Har længe tænkt at sige lidt om, hvorledes det gaar her isommert. "The Lewis & Clark Fair" er jo i alles mund; somme latter og andre roser. Dog er de flere, som taler vel om udstillingen, end de, som latter og taler ilde om den.

Et sammenlignende denne "Fair" med St. Louis, haad storhed og fuldstændighed angaar, havde vel være overflødig. St. Louis' kostede jo, som de fleste ved, over 40 millioner dollars, mens Lewis & Clark ikke kommer over 5 millioner.

Men folk, som har set begge og flere andre "Fairs", siger, at denne udstilling er virkelig pen, og dette tar sig baade hørt og tænkt; thi meget af det allerbedste, som fandtes i St. Louis, blev jo bragt her til denne udstilling. — Dette gjælder baade inden og udenlandske gjenstande.

Og saa er det en udbestemt dom, at illuminationen ved vor " lille " Portland Fair er smagfuld og pen uden lige, og det samme gjælder selve udstillingsgrunden. En meget fremragende nordmand fra Wisconsin, som har været i nær sagt alt, som er hørt, hørt og beundringseværdigt ved de forskjellige Fairs, sa, at udstillingen i Portland har den store og uoverbelejlige fordel, at den var saaledes anlagt, at folk ikke behøvede gaa med paa veien fra den ene bygning til den anden, en fordel, som ikke har ladet ud af betragtning.

Kongeringsudstillingen med dens indhold er en del "Fair" for og i sig selv. Det, som man kan se og høre der, er vel værd den tid, man kan spendere derude. Jeg haaber, at alle skandinaver, og nordmænd ikke mindst, vil la sig til at studere de ting, som

de ser. En notisbog og blyant har absolut været med, naar man besøger udstillingen, og være med for at bruge, vel at mærke!

Og saa er det noget, som er særdeles anbefalelsesværdigt, som jeg ønsker alle vil lægge sig paa hjerte: Bøyn Portland udstillingen som endemaal for en bryllupsreise. Dette gaar an baade for dem, som rejser guld- og sølvbryllup; men særdeles egnet er den som endemaal for saadanne, som netop har giftet sig og saa tar en bryllupsrejse. Dette har min gode ven og Kolumbiacat prof. W. D. Fredrickson gjort, og ligeledes ogsaa R. T. Dahlen fra Gibsons Lake, Minn. Eksemplet er godt.

For tiden har landets lægekongress sit nærlige møde i byen. Af de siddende læger, som en del af Herolds lærere er kendt med, kan nævnes: E. Carlson, Goffey, Wis., og V. Osberg, Everett, Wash., som begge har aflagt presbyteryens folk et venligt besøg. Desuden skal dr. Widdelfort fra Eau Claire, Wis., saavel som dr. Wahn fra Astoria og vor gode ven, dr. Kanning fra Fern Hill, Wash., være her. Ialt skal der være ca. 2000 udenlandske læger i byen — dette tiltrøds for, at Portland er den allerundreste by i landet. Derfor de fædre, som er opløst og som skal trykke, det at saa tilfældet af hørt mand, har de saa indgang i hus og huse. Man vil da saa antagning til at se, at lag ene ikke er fuldstændig færdig, men meget mere dels hengslone venner!

Folk en uge haade biblioteksforeningen sit møde i byen. Jeg haaber det da for travlt paa andre steder til at følge med, hvad den haade for sig; men en af de mest fremragende medlemmer, dr. J. Hanson, bibliotekar ved kongressens bibliotek i Washington, T. C., var saa venlig at se ind. Dr. Hanson er graduent fra Wash.-College og en from og trofast lærer.

Alle fra far af vore nigheløse i det are været doer gudstjenester, — men saa er det desværre en del, som faar det særdeles travlt med at pakke og reise lørdagskvæld eller søndagsmorgen. Det gjør endog at flere søndagstid er det tilfældig for meget at komme af menighedsfolk, at de gudstjenestene vil gjøre os tilfreds værre din tjeneste, ikke at lægge hindringer foeden for vor gjenstand ved at væk de vilige juddaibudet!

Man en dybtstet tal frembragt til dem, som viser, at de har interesse for

Fortsættelse paa sidste side.

• • "PACIFIC HEROLD" • •

et fritligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af metodistmenigheden for Pacificdistriktet af den vestlige syvende og H. P. Kavies forrettelse og forretningsfører.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Bladet koster

for året.....50 Cts.
halvåret.....25 Cts.
til Europe for et aar.....75 Cts.

Adresse: Parkland, Washington.

Alt som bedkommer bladet, penge og indsendelser, maa sendes direkte til Pacific Herold, Parkland, Washington.

Send penge helst i "check" eller "money order."

For tre abonnenter kan endnu sendes bogen: Fodture i Ægypten og Palestina.

Alle Herolds læsere maa nu gubbedsfuld tænke paa det refererende for bladet; det er nemlig en hel del. I saa haar noget tilbage, og ifølge den gamle regel: mange hatte som pjar en hove, vilde det komme det med, om noen kunde vilje, saa den endog skal lide gran over sine bredder; thi den tørre tid nærmer sig nu, og den er nok saa hem. Vi sende frakten til vore læsere, troede vi ikke skalde være nødvendig, naar Herold kunde præstet sit med dem. Ja, saa la gaa med det da saalange.

— Kjærligheden er Guds barmhjertige belysning.

— Gud er Kjærlighed, og vor Kjærlighed, sige den iherlighed, er kun et langt gjenstand af hans.

Doft.

— Kjærligheden er den stærke gave. Herren kan gi os — og til ham.

— Den første lykke består i at afslutte sin bestemmelse.

Smith.

— Du har selv den stærke velsignelse af det, hvorved du har velsignet andre.

Ger. I

— Gud paa sig selv er min Kjærlighed.

Jynelius.

— Følleser er som stjerner, der kun beileder, naar himmelen er klar; men hvort er et lampas, som ogsaa i mørket blyer ret vei.

Jean Paul.

Min søn, giv mig dit hjerte.

Noget lauk-feld sad lille Gode og saa i sin tekst. og. Endelig udbroed han: „Papa, jeg blyder og tænker paa mindebetet til næste søndag: 'Giv mig dit hjerte' (Oktobr. 23, 26). Hvad betyder det? Heres la fra sig den dag, som han lafte i, og hans svar vendtes med Kjærlighed og glæde til hans lille datter. Den i-erte dog ikke frakke; men efter en stunds tænkning i: han: „Jeg dal i-aart lo-lege at faaktare disse ord, min ven. Imidlertid, du har jo en søng sang, ikke sandt? — vil du gi mig den? — Desklifstelig skal lille Gode se haanden ved i sammen og tog frem den lille pengebøse, der indholdt tre 10 øringer — en stor stat i hendes st-ve: „Der er den, papa.“ ja hun lafde sig tilfreds, fect hun overtraffe haan sin pengebøse; thi hant har re- en li-ben sig. da de paa dag lo- i at skal saa sin far. og lurt forstod, at har havde en forstelt hant, i med denne si- begyreling.

Den følgende dag readte han paa sin lille pige og sa: „Du gaa mig hant din pengebøse.“ „Ja, papa.“ „Du gaa tror du jeg mener, ta jeg v. d — at ja den? — Jeg tænkte, ja det vilde sig med et smil, „at du lauk- ansted at lægge noget i den.“ „Det var jeg ogsaa spst.“ ja frem og la- en haand paa den runde hoved, „og du forstaa du nok, hvorfor Gud blyer: 'Giv mig dit hjerte,' det vil lægge noget deri. Gaa vil lo-: det hjertes og øjere og lyttelig for lid og evighed.“

D. P.

En udsat fortæller: Ved en bar a. udværelse henvendte jeg engang til sporemand: „Hvorfor bor menneskene sammen med hverandre her i verden? Hvorfor har Gud sat det ene menneske v. d hoven af det andet? De al- det gutter og piger behandle sig; men den yngste af dem alle, en sød liden pige, rulle strak fingern i veiret og forste: „Menneskene bor sammen i verden, for at de skal ikke hverandre.“

Hun traf hovedet paa lænnet, og jeg tror, at Følleser vilde ha trykkel

hende til sit hjerte og hantegnet hende, fordi han ga det har. Men man- se vilde ogsaa hant tænke være faldt paa de bløde letter; thi uden vil vilde det i samme øjeblik hant klart for hans øie, hvor langt menneskestegen er forment bort fra sit egentlige fald.

D. P.

Kirkeindvielser og samtalemøde.

Kristi himmelfartsdag den 1ste juni blev Stephani menigheds kirke i Canby, Minn., indviet af Minnesota distrikts formand, past. Bjørge, der prædikede over dagens gamle evangelium. Past. Hans Magelsson fra Walnut Grove intimerede. Foruden disse to nævnte deltog i den hellige handllag pastorerne Johan Olsen fra Brandt og S. M. Orvoll fra Toronto, S. D., A. L. Nervig fra Tracy, samt Soransen og O. Hoel fra Canby. Fredag og lørdag holdtes samtalemøde over: „Skal vi anta den hellige skrift for vor tros og vor løvnets eneste visse og fuldkomne rettesnor? — Past. Bjørge indledede og ledede samtalen.

Denne menighed organiseredes af past. N. Brandt den 10de juli 1874, og betjentes som missionsmenighed af pastorerne Berghsando og Therstensen til 1876, la underknyttede blev kaldt til menighedens prest. I 1878 deltes menigheden i 3 menigheder med navnene St. Stephan i Canby, Marble og Porter. Marble menighed er siden delt i to, Marble og Hansonville. Den 30e august 1878 holdt underknyttede sin førsteprædiken i dandøl som nu udgjør Stephani menighed i Canby; og fra denne dag til indvielsen Kristi himmelfartsdag dette aar, er der i denne menighed døbt 930, konfirmeret 362, ogteviet 197 par, jordfæstet 221 og prædiken 1121 gange. Kirken byggedes (den ydre ramme tal- fald) allerede i aaret 1854 og indvi- ledes i 1860; men da Canby begyndte at vokse, gik denne veikt i modent retning, og kirken blev staaende igjen aldeles isoleret i udkanten af byen. Nu derimod er det anderledes; thi store for- andringer er her foretagne. Kir- kon er nemlig flyttet ind til by-

ens centrum, galleri er bygget, fornace indsat, cementgulvwalk med curbing er lagt ved begge gader, træ plantede med mere, saa at alt i og rundt kirken er i den skjønneste orden. Stolene, klokke, pipeorgel, reedorgel, fornace, belysningsapparater, carpets og malerier koster rundt 2000 dollars og er gaver og arbejds af menighedens kvinder. Dog — Herren tilkommer al fre.

Den 6te søndag efter påske 4de juni indviendes Marble menigheds kirke af past. Bjørge, der ved denne anledning ogsaa prædikede over dagens gamle evangelium. Pastor Johan Olsen fra Brandt holdt her provstetaleen; desuden deltog i indvielsen her de samme prestor som i Canby, nemlig Orvoll, Nervig, Soransen og Hoel, menighedens prest. Denne kirke er ikke meget stor, men nok saa net og vel banded bygget og indredet med alter, prædikestol, kirkoklokke og stole med mere. Den 23de august 1876 holdt underknyttede sin første prædiken i den nævrende Marble menighed, der dengang kaldtes Stephani vantro sogn. Fra denne dag til indvielsen den 4de juli dette aar er der i denne menighed udført følgende forretninger: Døbt 182, konfirmerede 210, ogteviende par 45, jordfæstede 81, prædiken 470 gange. Denne kirke er ligesom kirken i Canby bygget forandret og standstærkt igjennem et længere odelrum, nemlig 20 aar, en vi gjerna vilde hja paa os selv adon af atiste gjaad, og dette har lyk- todeses indtil denne tid. Men lad vare lovet og takket for alt!

Olaf Hoel.

F. J. Lee

PHOTOGRAPHER

150 Commerce St.

Cor. Jefferson Ave.

TACOMA, WASH.

Phone 1 no 121

Abonner paa

Pacific Herold.

NORSKE HOFMANDSDRAABER

Naftadraaber, Slagvand, Riga Balsam etc., Hesselroth's Svenske Jernvin, Lion's Boef, Iron and Wine samt den fineste Lofoten Torskolevertran kan erholdes paa dette Apothek.

Recepter udfyldte med Omhu og Nøjagtighed.

Lien's Pharmacy

Ole B. Lien. Harry E. Selvig.
Fri Lovering
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

University Meat Market
A. A. FARGSRUD, PROP
Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH

E. O. Erickson

Notary Public

Udfærdiger Skjeder Kontrakter osv.
Parkland, - Wash.

R E Anderson & Co

Real Estate
Mortgage Loans
Fire Insurance
Rental Agents
117 ELEVENTH ST
TACOMA - WASH

Printing

All kinds, large or small
Superior facilities for turning
out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1013 A St, Tacoma Phone Main 422

El Salgs.

100 pcer, en del indkjøbt med 50, en del fra resten præsente med studebænk, 14 mill fra Parkland. For nærmere underretning henvende man sig til O. & G. Stenroth, Parkland, Wa.

PAC. LUTH. ACADEMY AND BUSINESS COLLEGE

gør ikke forbring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men den har sat sig som maal at være den bedste i sit slag. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa et forsigtigt grundlag og saaledes dygtiggjøre dem til et nyttigt virke i livet. Beskæftelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer derfor ikke paa befostringerne, naar det gjælder at ansætte lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvorefter eleverne kan høre nytte. Skolen har nu otte faste ansatte lærere, alle med flere aars erfaring. I de 11 aar skolen har virket, har den vakt sig ind i forholdene herude, og har saaledes havt bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Vestkysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske-amerikanske befolkning herude stiller til en skole, og hvorefter den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder følgende kursuser: Preparatory, Collego Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Desuden gives der et kursus i haandarbejde, og et ekstra kursus for nykomne, og et kursus i madlavning og husboldningslære.

hvad det koster. Skolepenge, kost, logi, og bøger for ni maanedes betaler sig til omtrent \$150.00. Opstartsterminen begynder den 3dje Oktober 1905. Skriv efter katalog.

Brevsfe: R J Song,
Parkland, Wash.

We will sell you
Reliable Bicycles
fully guaranteed for \$25.
The Excelsior Standard,
made of cold drawn steel
tubing, beautiful finish, famous guaranteed tires.
For cash or on easy weekly or monthly payments.

Fuller - Knatvold Co., Inc.
Corner 9th & Commerce St. - TACOMA, WASH.

H. N. Richmond Paper Co.
BUILDING PAPER OF ALL KINDS
1728-1730 Pacific Ave.,
TACOMA, WASH.

When in need
Of Painting, Paperhang-
ing or Calsoning, call on
B. Benson, Parkland Wash.

Bekjendtgjærelse.

Gudstjenester.

O. Statedøds Indb.
Long Branch 16de juli kl. 10.30
Olafsa 23de juli 10.30.
Balthus 23de juli 8.30
Fugallup 30de juli 10.30

Seattle.

Jumannels lutheriske Kirke af den næste Synode, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union Gar.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8.

G. A. Stab, Pastor
1626 Minor Ave. Tel: Main 7783

Spokane, Wash.

Gudstjeneste ved past. O. W. Holden i Hotelbygningen bagved den tyvende kirke paa hjørnet af Division & 3rd.

Hver søndag formiddag kl. 11 og hver torsdag aften kl. 8.

Søndagsskole kl. 10 formid.

Børnsundsskole kl. 10 formid.

kvindeforenings møder hver to uger, torsdag eftermiddag kl. 2.

Vigeforenings møder den sidste tirsdag i hver maaned.

Alle er indbudte til disse gudstjenester.

Pacific Distrikts Præstev

Stellan J. Bor 175 Redford St.
Bersey, P. Garfield, Cal., cor. H & Grant St
Hjerpe, H. O. Cor. 1915 & Douglas St.
Bellingham, Wash.
Waldensten W. K. 125 State Street
Ballard Wa
Carlson, P. R. W.
603-2015 Str., S. Oakland, Cal.
Dale, J. O., Ellensburg, Wash.
Hoff 2. G. 2080 Lombard Ave, Everett, Wa
Grunberg O. 1005 Howard St.
San Francisco, Cal.
Jugast, O. 425 6th 10th Street,
Phone: Scott 2133. Portland, Ore.
Gardner, E., Parkland, Wash.
Hedstrom, O. G., Gensler, Idaho.
Holden, O. W., G. 622 Webster Ave.,
Spokane, Wash.
Johansen, J. 304 J Str. Fresno, Cal.
Karlson, W. K. 2106 Hedline St.,
Oakland, Cal.
Nielsen, G. J. O. Hayward, Cal., Cor 5
Orbel, O. J. 1016 Gladstone
Phone: Red 711 Bellingham, Wash.
Petersen, R. Silverton, Oregon.
Stab, G. A., 1626 Minor Ave. Seattle, Wa
Spærsti, G. K. 1605 Co. K Str. Tacoma,
Wash.
Statedøds O. Parkland, Wash.
Sorenson, J. W. Cor 203
Newman, Cal.
Stenrud, G. W. 2446 18th Str.
San Francisco, Cal.
Kjernagel, G. W., Steamwood, Wash.

Fortællelse fra 4de Side.

missionærerne, kaldet paa den maade, at de venter paa og blicke...

Den 23de Juli... Missionærerne... Herold ønsker...

Herold ønsker... Missionærerne...

Fra Parkland og andre Kanter

Behøver man en lærerinde for religionskolen...

Hughdommissionærerne sender...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

Herold ønsker... Missionærerne...

I den korte tid, siden Stanley aabnede Afrika...

Muhammedanismen siger ofte at udbredes stort...

Søndag den 19de da predikede pastor Anberg...

G. R. Baker med hustru og miss Anna Halvorsen...

Betalt paa Herold.

Liste over betalere til Herold, herunder navne som R. J. Song og R. J. Johnson.

Til Indremissionen.

Herold ønsker... Missionærerne...

Tilfals.

En eiendom i Parkland, bestaaende af hus, barn, god brønd...

Herold ønsker... Missionærerne...